

[Indenrigsministeren.]

eller jeg vil i hvert fald tage det — lidt roligt, når vi taler om at flytte amtsgrænser.

Må jeg sige, at ud fra betragtningen om den lokale befolknings medbestemmelsesret skal man gå vidt, det er jeg enig i, men der er jo den opgave, som jeg betragter som den vanskeligste at løse i disse år. Den må man tage med ind i overvejelserne, for skal vi danne et nyt kort først og fremmest af amterne, delvis af kommunerne, men først og fremmest af amterne, så er der jo det spørgsmål tilbage, at der skal skabes flertal i det høje ting for, at væsentlige midler føres fra Østdanmark til Vestdanmark, fra øst til vest. Jeg har aldrig undladt at sige, hvor jeg har haft mulighed for i disse måneder at drøfte og diskutere disse ting, at man må vente, at de velstående kommuner — og det er jo bl. a. her i Københavns omegn og i Nordsjælland og andre steder — de må være klar over, at der skal føres penge derfra over til de andre kommuner. Med denne opfattelse er det altså, jeg nærmer mig problemet, selvfølgelig med stor ærbødighed over for det kommunale selvstyre og selvbestemmelsesretten, men det skal med ind i billedet, at denne side af sagen skal også løses, sådan at ingen her i salen, synes jeg, med rette kan sige, at det vedrører ikke de andre. Det er en opgave, vi er fælles om at løse, og den sidste opgave her, at finde det balancepunkt, som skal findes, for ellers lader vi kommuner tilbage, som ikke kan klare det selv. Det er vor indstilling. Så tror jeg også, vi kan tage en lidt roligere drøftelse af det.

Jeg hørte også med interesse på både hr. P. E. Eriksen, hr. Svend Haugaard og hr. Chr. Thomsen om Thisted og Viborg. Ja, det er da klart, det er en ting, man må overveje. Nu vil jeg gerne om det sige, at jeg respekterer da fuldt ud et standpunkt, for så vidt alle standpunkter. Nogle vil jo have, det skal blive, som det er, og det er ubehageligt at ændre i det; andre har talt om 7-8 regioner, og så har der ligget et forslag midt imellem. Jeg føler mig berettiget til at fremkomme med et forslag, som jeg har gjort det, selvfølgelig. Særlig føler jeg mig berettiget til det, når regeringen har udtalt sig om, at det er et forslag til fri forhandling. Det er også af praktiske grunde. Man vil ikke kunne

formode, at kommunalreformkommissionen, som den er sammensat, med lethed ville kunne lave et forlig om et amtsforslag. Derfor har kommissionen ikke noget ansvar for det forslag, vi drøfter her. Det er et forslag, som jeg har fremlagt, og kommissionen skal altså ikke stå til regnskab for det. Når jeg har valgt det, så er det, fordi jeg, når jeg ser på det kommunale billede og altså i hvert fald skal holde de 275 kommuner, om det kan lade sig gøre — jeg vil gøre, hvad jeg kan — har sagt til mig selv: med hensyn til den overbygning, der skal være, når vi har det sigte, at vi går ind for at styrke det kommunale selvstyre, vil det så være en fordel, vil det være et plus eller et minus f. eks. at bevare de 24 amter, vi har, oven over det ganske begrænsede antal kommuner? Jeg har over for mig selv anlagt den betragtning, at jeg mente, vi måtte komme et godt stykke ned med antallet af amter, og jeg standser altså ved de 13 plus Københavns amt; det er altså det, jeg er standset ved, og derfor måtte der ske visse ændringer i det. Med hensyn til Viborg amt gør man sine synspunkter gældende — det manglede da bare — og arbejder for at bevare et amt, men jeg kan give den oplysning, at bortset fra Assens amt, som jeg ikke kan huske noget om, da har ethvert amt startet hele denne drøftelse med at slå fast, at det ville helst forblive, som det er. Det er indgangen til det hele. Der er ingen, der har meldt sig til det her frivilligt, og de fleste opretholder jo — de regner måske ikke med at få det gennemført, eller det gør de jo ikke — men de fleste opretholder principielt det synspunkt, og det kan man gøre, men det er bare ikke mit standpunkt. Derfor har jeg altså handlet ud fra disse synspunkter, ikke for at være ubehagelig over for nogen, ikke fordi jeg ikke påskønner det store arbejde, der er gjort i Viborg amt, hvor det er bygget smukt op — det manglede da også bare med de folketingsrepræsentanter, man har i amtet — men jeg vil bekræfte herfra, at det er også min opfattelse af det; men noget måtte der ske, og så har jeg søgt at afveje sådan. Jeg skal til eksamen nu i udvalget, og så vil det jo vise sig, om tingets medlemmer føler, det skulle være en helt anden amtsskitse, vi skulle have, færre eller flere amter, eller hvordan de skulle lægges om.